

ՕՇԱԿԱՆԻ ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՎԵՐԱՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մայր Աթոռում Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ տակ գործող վանական նորոգության ճարտարապետական հանձնաժողովը, 1960 թվականի իր ծրագրում, նախատեսել էր նաև Օշականի Ս. Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցու, մեծ Սրբի դամբարանի, տաճարի սալահատակման, ներքին բարեկարգության, եկեղեցու հարավային մայթի սալահատակման և եկեղեցու ամբողջ շրջափակի պարսպապատման աշխատանքները:

Համաձայն այս ծրագրի, անցնող շինարարական տարում պարսպապատվեց Ս. Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցու հողամասը՝ 310 գծային մետր, Արթիկ տուֆի սրբատաշ քարով, և ձևավորվեց մետաղյա ճաղերով փողոցի կողմից: Եկեղեցու հարավային մայթը սալահատակվել է դեղնավուն մաքուր տաշած տուֆ քարերով:

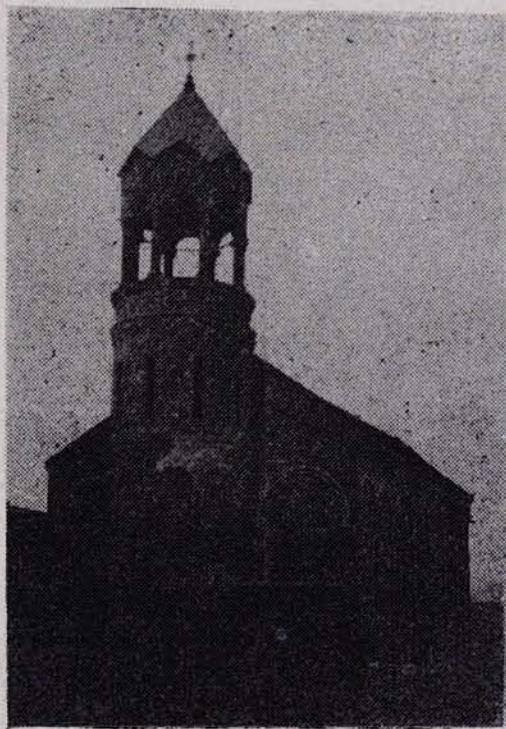
Եկեղեցու ներսում, ավագ սեղանի տակ, գեղեցկորեն ձևավորվել է մեծ Սրբի դամբարանը՝ բազալտ սրբատաշ քարից, սալահատակվել է հատակը բազալտ քարով, վերականգնվել է դամբարանը իր նախկին տեսքով, քերելով ծեփը, և թաղի վրա կանգնեցվել է նոր, բազալտե՝ սրբատաշ քարից տապանաքար, «Տուրք Մեսրոպ Մաշտոց, 361—440» տապանագրությամբ: Մարմարե հին տապանաքարը, որպես հնություն, մնալու է դամբարանում:

Դամբարան տանող նախասենյակը, իր հատակով և աստիճաններով, վերակառուցվել է սրբատաշ բազալտ քարից: Նույն այդ նախասենյակում զետեղվել է հուշարձանաքար, որի վրա գրված է հայոց Մեսրոպյան երկաթագիր այբուբենը:

Եկեղեցում կատարված է ընդարձակ վերանորոգում: Մենում է շրջափակի սալահատակումն ու մասամբ պարսպապատման լրացումը, հողամասի բարեկարգումը՝ և կանաչապատումը, որը մտնում է 1961 թվականի շինարարական պլանի մեջ:

1960 թվականի նոյեմբերի 18-ին օգիտավորաբար Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին ժամա-

նեցին Միլանոյից Օշականի Ս. Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցու վերանորոգման բարերար Թորգոմ և Հայկ Ղազարոսյան եղբայրները, որոնք նոյեմբերի 21-ին, Երկուշաբթի օրը, ուխտի գնացին Օշական, Ս. Մեսրոպի դամբարանին, տեսան իրենց սրտաբուխ լուսանկարով կատարված վերանորոգության աշխատանքները և հոգևին ուրախացած, ծնրադրեցին հայ գրերի մեծ Տեսանողի նոր դամբարանի առաջ, քերելով իրենց երախտագիտության տուրքը Օշականի մեծ Սրբին: Նոյեմբերի 24-ին, հինգշաբթի օրը, Վեհաբանում, Ղազարոսյան եղբայրների պատվին տրվեց ճաշկերույթ, որին ներկա էին Գերա-

ՕՇԱԿԱՆԻ Ս. ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑ ԵԿԵՂԵՑՈՒ

Ա Ժ Ճ Ռ
 Բ Ի Մ Ս
 Գ Լ Յ Վ
 Դ Է Ն Տ
 Ե Օ Շ Ր
 Ո Կ Ո Յ
 Լ < Չ Ի
 Ը Ձ Պ Փ
 Թ Ղ Ճ Բ

ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑԻ ԴԱՄՐԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱՍՆՆՑԱԿԻ
 ՀՈՒՇԱՐՁԱՆ-ՔԱՐԸ ՄԵՍՐՈՊՑԱՆ ԵՐԿԱՔԱԿԻՐ ԱՅՐՈՒՐԵՆՈՎ

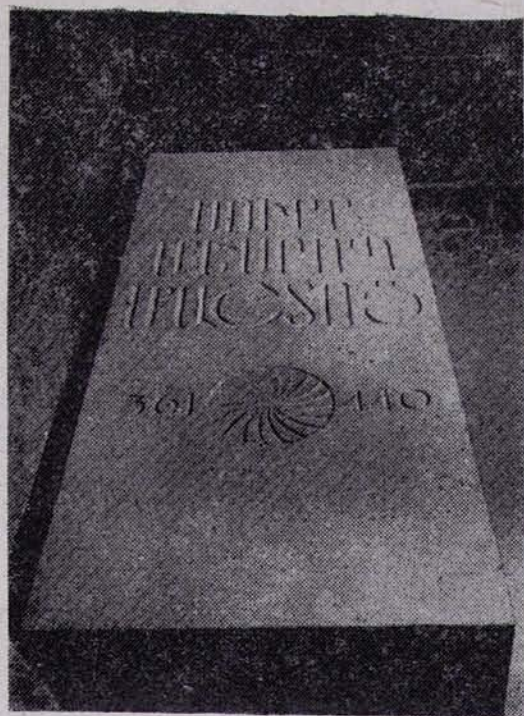
(Նախագիծը՝ ճարտարապետ Բաղդիկ Արզումանյանի)

գույն Հոգևոր Խորհրդի եկեղեցական և աշխարհական անդամները, Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչ գերաշնորհ Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոս Աբրահամյանը, Մայր Աթոռի ճարտարապետների հանձնաժողովը, Մայր Աթոռի դիվանապետը, «Էջմիածին» ամսագրի խմբագիրը և ուրիշներ:

Սեղանը օրհնեց Վեհափառ Հայրապետը, Ընդունելության ժամանակ հայ ժողովրդի շինարարական-կառուցողական ընդունակությունների մասին խոսեցին դոկտ.-պրոֆ. Ա. Ղարիբյանը, դոկտ.-պրոֆ. Կարո Ղաֆադարյանը, ճարտարապետներ Մ. Մազմանյանը, Վ. Հարությունյանը, Ղալարոսյան եղբայրների սրտաբույս նվիրատուության նշանակության մասին խոսեցին գերաշնորհ Տ. Սահակ, Տ. Հայկազուն, Տ. Կյուրիկ սրբազանները, դիվանապետ Հայկ Առաքելյանը և խմբագիր Արթուր Հատիտյանը:

Բարեբար պր. Թորգոմ Ղազարոսյանը, խորապես հուզված այս ջերմ արտահայտություններից, խոսք առնելով նախ իր և եղբոր երախտագիտությունը հայտնեց Վեհափառ Հայրապետին՝ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին և Մայր Հայրենիք ուխտի դալու սրտագին հրավերի համար, ապա ասաց, որ իրենք մեծահարուստներ չեն, բայց իրենց սրտի պարտքն են համարում՝ իրենց կառուցության շահով օգնել Վեհափառ Հայրապետի շինարարական ձեռնարկներին և Մայր Հայրենիքի շինարարության, և որ իրենք սիրով ստանձնել են Օշականի Ս. Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցու վերանորոգությունը՝ որպես երախտագիտության տուրք հայ դրերի մեծ գլուխարարի խնկելի հիշատակին և անմահ գործին:

Ընդունելության վերջում խոսք առավ Վեհափառ Հայրապետը, ամփոփ գծերի մեջ և սրտաճմլիկ պատկերներով ներկայացրեց երգնկացի Ղազարոսյան երկու եղբայրների կյանքը, որոնք 1915 թվականի ռաբաբույթյան ճանապարհի վրա կորցրել էին իրենց նահապետական ընտանիքի բոլոր անդամներին, և հրաշքով ազատված երկու եղբայրները հաստատվել էին Միլանոյում, որտեղ իրենց աշխատասիրությամբ ստեղծել էին իրենց համար նյութական ապահով կյանք:

Ս. ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑԻ ԳԵՐԵՋՄԱՆԱՔԱՐԸ
(Նախագիծը՝ ճարտարապետ Լիպարիտ Սադոյանի)

Վեհափառ Հայրապետը Ղազարոսյան եղբայրներին բնութագրեց որպես ազնիվ, աշխատասեր, էջմիածնասեր և ճշմարիտ հայրենասեր մարդկանց, որոնց սրտի միակցանկությունն է հայ Եկեղեցու պայծառությունը և Մայր Հայրենիքի բարգավաճումը: Իր խոսքի վերջավորության, Վեհափառ Հայրապետը Օշականի Ս. Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցու համեստ քարերարների կրթերը զարդարեց Ս. Գրիգոր Լուսավորչի աղամանդակու առաջին կարգի շքանշանով, բոլոր ներկաների ծափերի տակ և Ղազարոսյան եղբայրների երախտագիտական արցունքների մեջ:

Ընդունելությունը վերջապավ Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով:

